

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2010/13/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 10 март 2010 година

за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги)

(кодифицирана версия)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 и член 62 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 89/552/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 1989 г. за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) ⁽²⁾ е била неколкократно и съществено изменена ⁽³⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посочената директива следва да бъде кодифицирана.
- (2) Предоставените аудиовизуални медийни услуги, разпространявани през граници чрез различни технологии са един от начините за постигане на целите на Съюза. Необходимо е да бъдат приети някои мерки, за да се позволява и осигури преходът от национални пазари към общ пазар

на производство и разпространение на предавания, и да се гарантират условия за лоялна конкуренция, без да се накърнява ролята на общественния интерес в аудиовизуалните медийни услуги.

- (3) Съветът на Европа прие Европейската конвенция за трансгранична телевизия.
- (4) Във връзка с новите технологии, свързани с предаването на аудиовизуалните медийни услуги, регулаторната рамка, отнасяща се до упражняването на телевизионна дейност следва да вземе предвид въздействието на структурните изменения, разпространението на информационните и комуникационни технологии („ИКТ“) и технологичното развитие на бизнес моделите, по-специално финансирането на търговско телевизионно излъчване, и следва да гарантира оптимални условия за конкурентоспособност и правна сигурност за европейските информационни технологии, медийни индустрии и услуги, както и зачитане на културното и езиковото многообразие.
- (5) Аудиовизуалните медийни услуги са повече такива в областта на културата, отколкото икономически. Тяхното нарастващо значение за обществата, демокрацията — по-специално чрез гарантиране на свободата на информацията, многообразието на мненията и медийния плурализъм, образованието и културата е основание за прилагането на специфични правила към тези услуги.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 20 октомври 2009 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от 15 февруари 2010 г.

⁽²⁾ ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23. Първоначалното заглавие на този акт беше „Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност“.

⁽³⁾ Вж. приложение I, част А.

(6) Член 167, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз изисква Съюзът да взема предвид културните аспекти в дейността си съгласно други разпоредби на посочения Договор, по-специално за да зачита и развива многообразието на различните си култури.

- (7) В резолюциите си от 1 декември 2005 г. ⁽¹⁾ и от 4 април 2006 г. ⁽²⁾ относно кръга преговори в Доха и относно конференциите на министрите от СТО, Европейският парламент призова либерализирането на основни публични услуги като аудиовизуалните услуги да се изключи от преговорите в рамките на Общото споразумение за търговията с услуги (ГАТС). В своята резолюция от 27 април 2006 г. ⁽³⁾ Европейският парламент подкрепи Конвенцията на Юнеско за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване, в която се казва по-специално, че „културните дейности, културните продукти и услуги имат както икономически, така и културен характер, защото са носители на самобитност, на ценности и смисъл; следователно човек не трябва да взема предвид само тяхната търговска стойност“. С Решение 2006/515/ЕО на Съвета от 18 май 2006 г. за подписване на Конвенцията за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване ⁽⁴⁾ Съветът одобри Конвенцията на ЮНЕСКО от името на Общността. Конвенцията влезе в сила на 18 март 2007 г. Настоящата директива зачита принципите на тази конвенция.
- (8) Съществено е държавите-членки да осигурят защита срещу всякакви действия, които могат да се окажат вредни за свободата на движение и търговия с телевизионни предавания или които могат да спомогнат за заемането на монополно положение, което би довело до ограничаване на плурализма и свободата на телевизионна информация и на информационния сектор като цяло.
- (9) Настоящата директива не засяга съществуващите или бъдещите хармонизиращи актове на Съюза и в частност е насочена към удовлетворяване на задължителните изисквания, отнасящи се до защитата на потребителите и почтената търговска практика и лоялната конкуренция.
- (10) Традиционните аудиовизуални медийни услуги — като телевизионните — и нововъзникващите аудиовизуални медийни услуги по заявка предлагат значителни възможности за осигуряване на заетост в Съюза, особено в малки и средни предприятия, и стимулират икономическия растеж и инвестициите. Предвид значението на равните условия и истинския европейски пазар за аудиовизуални медийни услуги, основните принципи на вътрешния пазар като свободната конкуренция и равнопоставеността следва да бъдат спазвани, за да се гарантира прозрачността и предсказуемостта на пазарите за аудиовизуални медийни услуги и да се осигурят ниски бариери за навлизане.
- (11) За да се избегне нарушаване на конкуренцията, да се повиши правната сигурност, да се подпомогне завършването на вътрешния пазар и да се улесни установяването на единно информационно пространство, е необходимо към всички аудиовизуални медийни услуги, както телевизионно излъчване (напр. линейни аудиовизуални медийни услуги), така и аудиовизуални медийни услуги по заявка (напр. нелинейни аудиовизуални медийни услуги), да се приложи най-малко една основна група от координирани правила.
- (12) На 15 декември 2003 г. Комисията прие съобщение относно бъдещето на европейската политика в областта на аудиовизуалното регулиране, в което посочва, че регулаторната политика в тази област трябва да защитава определени обществени интереси като културното многообразие, правото на информация, медийния плурализъм, защитата на непълнолетните лица и на потребителите, както и да разширява обществена осведоменост и медийна грамотност сега и в бъдеще.
- (13) Резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета от 25 януари 1999 г. относно обществените медии ⁽⁵⁾ потвърди, че осъществяването на мисията на обществените медии изисква те да продължат да се ползват от техническия прогрес. Съвместното съществуване на търговски и обществени доставчици на аудиовизуални медийни услуги е отличителна черта на европейския аудиовизуален медиен пазар.
- (14) Комисията прие инициативата „i2010: Европейско информационно общество“ за подпомагане на растежа и заетостта в информационното общество и медийните индустрии. Това е широкообхватна стратегия, предназначена да насърчи производството на европейско съдържание, развитието на цифровата икономика и възприемането на ИКТ на фона на сближаването на услугите на информационното общество и медийни услуги, мрежи и устройства чрез модернизиране и използване на всички инструменти на политиката на ЕС: регулаторни инструменти, научни изследвания и партньорство с индустрията. Комисията пое ангажимент за създаване на стройна рамка на вътрешния пазар на услугите в областта на информационното общество и медийните услуги чрез модернизиране на правната рамка за аудиовизуалните услуги. Целта на инициативата „i2010“ по принцип ще бъде постигната, като се позволи на индустриите да се развиват в условията на минимално регулиране и като се даде възможност на новосъздадени малки предприятия, от които се очаква да донесат благоденствие и нови работни места в бъдеще, да процъфтяват, да създават нововъведения и заетост в рамките на един свободен пазар.
- (15) Европейският парламент прие резолюции на 4 септември 2003 г. ⁽⁶⁾, на 22 април 2004 г. ⁽⁷⁾ и на 6 септември 2005 г. ⁽⁸⁾, които по принцип подкрепиха общия подход, включващ наличието на основни правила за всички аудиовизуални медийни услуги и допълнителни правила за телевизионното излъчване.

⁽⁵⁾ ОВ С 30, 5.2.1999 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ Резолюция на Европейския парламент относно „Телевизия без граници“ (ОВ С 76 Е, 25.3.2004 г., стр. 453).

⁽⁷⁾ Резолюция на Европейския парламент относно рисковете за нарушаване на свободата на изразяване и информация в ЕС и особено в Италия (член 11, параграф 2 от Хартата за основните права) (ОВ С 104 Е, 30.4.2004 г., стр. 1026).

⁽⁸⁾ Резолюция на Европейския парламент за прилагането на членове 4 и 5 от Директива 89/552/ЕИО („Телевизия без граници“), изменена с Директива 97/36/ЕО, за периода 2001—2002 г. (ОВ С 193 Е, 17.8.2006 г., стр. 117).

⁽¹⁾ ОВ С 285 Е, 22.11.2006 г., стр. 126.

⁽²⁾ ОВ С 293 Е, 2.12.2006 г., стр. 155.

⁽³⁾ ОВ С 296 Е, 6.12.2006 г., стр. 104.

⁽⁴⁾ ОВ L 201, 25.7.2006 г., стр. 15.

- (16) Настоящата директива подпомага спазването на основните права и е изцяло в съответствие с принципите, приети в Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽¹⁾, и по-специално с член 11 от нея. В това отношение настоящата директива по никакъв начин не следва да възпрепятства държавите-членки да прилагат конституционните си правила относно свободата на пресата и свободата на изразяване в медиите.
- (17) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки, произтичащи от прилагането на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и нормите относно услугите на информационното общество ⁽²⁾. Следователно проектите за мерки на национално ниво, приложими към аудиовизуални медийни услуги по заявка, които са по-стриктни или по-подробни от мерките, които са необходими за транспониране на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност ⁽³⁾, следва да подлежат на процедурните задължения, установени по член 8 от Директива 98/34/ЕО.
- (18) Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) ⁽⁴⁾ в съответствие с нейния член 1, параграф 3 не засяга мерките, предприети на съюзно или национално равнище за преследване на цели от общ интерес, по-конкретно свързани с регулирането на съдържанието и аудиовизуалната политика.
- (19) Настоящата директива не засяга отговорността на държавите-членки по отношение на организацията, включително системите за лицензиране, административни разрешения или облагането с данъци, финансирането и съдържанието на предаванията. Независимостта на културното развитие на държавите-членки и опазването на културното разнообразие в Съюза остават незасегнати.
- (20) Нито една от разпоредбите на настоящата директива не следва да изисква или да насърчава държавите-членки да въвеждат нови системи за лицензиране или административни разрешения за който и да е вид аудиовизуална медийна услуга.
- (21) За целите на настоящата директива определението на аудиовизуалните медийни услуги следва да обхваща единствено аудиовизуални медийни услуги, независимо дали са телевизионно излъчване или по заявка, които представляват средства за масово осведомяване, т.е. които са предназначени за значителна част от обществеността и биха могли да имат силно въздействие върху нея. Нейният обхват следва да се ограничи до определените в Договора за функционирането на Европейския съюз услуги и, следователно, включва всяка форма на стопанска дейност, включително тези на публичните предприятия, но не обхваща дейности, които по принцип са от нестопански характер и които не са конкурентни на телевизионното излъчване, като частни интернет страници и услуги, състоящи се в осигуряването или разпространението на аудиовизуално съдържание, произведено от частни ползватели с цел неговото споделяне и обмен в рамките на общности по интереси.
- (22) За целите на настоящата директива определението на аудиовизуалните медийни услуги следва да обхваща средствата за масово осведомяване и ролята им да информират, забавляват и образоват широката общественост и следва да включва аудиовизуални търговски съобщения, но да изключва всякаква форма на частна кореспонденция като електронни съобщения, изпращани на ограничен брой адресати. Това определение следва да изключва всички услуги, чиято основна цел не е предоставянето на предавания, т.е. когато аудиовизуалното съдържание е включено случайно в услугата и не е нейна основна цел. За пример могат да бъдат посочени интернет сайтове, които съдържат аудиовизуални елементи само като помощно средство, например анимирани графични елементи, кратки рекламни спотове или информация, свързана с продукт или услуга извън аудиовизуалната област. Поради тези причини от приложното поле на директивата следва да бъдат изключени също игрите на късмета, в които се залагат пари, включително лотария, наддаване и други форми на хазарт, както и онлайн игри и програми за търсене, но не и излъчвания, изцяло посветени на хазартни игри или игри на късмета.
- (23) За целите на настоящата директива понятието „аудиовизуални“ следва да се отнася за движещи се образи със или без звук, което включва неми филми, но не включва аудиоизлъчвания или радиослуги. Докато основната цел на аудиовизуалните медийни услуги е предоставянето на предавания, определението на такава услуга следва да включва и текстово съдържание, придружаващо такива предавания, като субтитри и електронни справочници за предаванията. Самостоятелните текстови услуги не попадат в приложното поле на настоящата директива, което не засяга свободата на държавите-членки да регулират такива услуги на национално ниво в съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (24) Характерно за аудиовизуалните медийни услуги по заявка е, че те имат „телевизионен характер“, т.е. конкурират се за една и съща аудитория заедно с телевизионните излъчвания и естеството и начините за достъп до тези услуги биха накарали потребителя основателно да очаква регулаторна защита в рамките на приложното поле на настоящата директива. На тази основа и за да се предотвратят несъответствия по отношение на свободното движение и конкуренцията, понятието „предаване“ следва да бъде тълкувано по динамичен начин, вземайки предвид новостите в областта на телевизионното излъчване.

⁽¹⁾ ОВ С 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

⁽³⁾ ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27.

⁽⁴⁾ ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33.

- (25) Понятието „редакционна отговорност“ е основополагащо за определяне на ролята на доставчика на медийни услуги и, следователно, за дефинирането на аудиовизуалните медийни услуги. Държавите-членки могат допълнително да уточнят аспектите на определението за „редакционна отговорност“, особено понятието „ефективен контрол“ при приемането на мерки за изпълнение на настоящата директива. Настоящата директива не следва да засяга освобождаването от отговорност, предвидено в Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронна търговия) ⁽¹⁾.
- (26) За целите на настоящата директива определението за доставчик на медийни услуги следва да изключва физически или юридически лица, които само излъчват предавания, за които редакционна отговорност носят трети страни.
- (27) Понастоящем телевизионното излъчване включва по-специално аналогова и цифрова телевизия, предавания в реално време, излъчване в интернет и видео без предварителна заявка, докато видеото по заявка например е аудиовизуална медийна услуга по заявка. Като цяло за телевизионното излъчване или телевизионните предавания, които се предлагат също като аудиовизуални медийни услуги по заявка от един и същи доставчик на медийни услуги, изискванията на настоящата директива следва да се считат за изпълнени, след като са спазени изискванията, приложими за телевизионното излъчване, т.е. линейно излъчване. Когато обаче се предлагат паралелно различни видове услуги и когато те са ясно разграничени отделни услуги, директивата следва да се прилага към всяка съответна услуга.
- (28) Приложното поле на настоящата директива не следва да обхваща електронни варианти на вестници и списания.
- (29) Всички характеристики на аудиовизуалната медийна услуга, съдържащи се в нейното определение и обяснени в съображения 21—28, следва да бъдат налице едновременно.
- (30) В контекста на телевизионното излъчване понятието „едновременно гледане“ следва също да включва и „привидно едновременно гледане“ поради различията в краткия промеждутък между предаването и приемането на излъчването по технически причини, присъщи на процеса на предаване.
- (31) Следва да се въведе по-широкото определение на аудиовизуално търговско съобщение в настоящата директива, което въпреки това не следва да включва съобщения за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчвани безплатно.
- (32) За целите на настоящата директива следва да се дефинират „Европейските произведения“, без да се засяга възможността на държавите-членки да формулират по-детайлна дефиниция за доставчиците на медийни услуги под тяхната юрисдикция, в съответствие с правото на Съюза и като се отчитат целите на настоящата директива.
- (33) Принципът на страната на произход следва да се разглежда в основата на настоящата директива, тъй като той е от съществено значение за създаването на вътрешен пазар. Този принцип следва да бъде прилаган към всички аудиовизуални медийни услуги, за да се осигури правна сигурност за доставчиците на медийни услуги като необходима основа за нови бизнес модели и въвеждането на тези услуги. От съществено значение е също да се гарантира свободният поток на информация и аудиовизуални предавания във вътрешния пазар.
- (34) За да се насърчи силна, конкурентоспособна и интегрирана европейска аудиовизуална индустрия и да се засили медийният плюрализъм в рамките на Съюза, само една държава-членка следва да има юрисдикция по отношение на даден доставчик на аудиовизуални медийни услуги и плюрализмът на информацията следва да бъде основен принцип на Съюза.
- (35) Определянето на поредица от практически критерии е предназначено да установи посредством изчерпателна процедура, че само една държава-членка има юрисдикцията над доставчик на медийни услуги във връзка с предоставянето на услугите, до които се отнася настоящата директива. Въпреки това, като се вземе предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз и за да се избегнат случаите, в които съществува липса на юрисдикция, подходящо е да се постави критерият за установяване по смисъла на членове 49—55 от Договора за функционирането на Европейския съюз като решаващ критерий, който определя юрисдикцията на държава-членка.
- (36) Изискването държавата-членка по произход да се увери, че телевизионните излъчвания са в съответствие с националното законодателство след координиране с настоящата директива, е достатъчно според правото на Съюза, за да се осигури свободно движение на телевизионни излъчвания без последващ контрол на същото основание в приемащата държава-членка. Обаче, в изключителни случаи и при особени условия приемащата държава-членка може временно да преустанови препредаването на телевизионни излъчвания.
- (37) Ограниченията в свободното предоставяне на аудиовизуални медийни услуги по заявка следва да бъдат единствено възможни в съответствие с условията и процедурите, които вече са установени в член 3, параграфи 4, 5 и 6 от Директива 2000/31/ЕО.
- (38) Технологичните новости, особено по отношение на цифровите сателитни предавания, означават, че следва да бъдат адаптирани допълнителни критерии, за да се гарантира подходящо регулиране и неговото ефективно изпълнение и да се даде на пазарните субекти истинска власт над съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.

⁽¹⁾ ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

- (39) Тъй като настоящата директива се отнася до услуги, предлагани на широката общественост в Съюза, същата следва да се прилага само за аудиовизуалните медийни услуги, които могат да бъдат получавани пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки чрез стандартно потребителско оборудване. Определението за „стандартно потребителско оборудване“ следва да бъде оставено на компетентните национални органи.
- (40) Членове 49—55 от Договора за функционирането на Европейския съюз определят основното право на свобода на установяване. Следователно доставчиците на медийни услуги като цяло са свободни да изберат държавата-членка, в която да се установят. Съдът също е подчертал, че „Договорът не забранява на дадено предприятие да упражнява свободата на предоставяне на услуги, ако същото не предлага услуги в държавата-членка на установяване“⁽¹⁾.
- (41) Държавите-членки следва да могат да прилагат по-подробни или по-строги правила в областите, координирани от настоящата директива по отношение на доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция, като същевременно гарантират, че тези правила са съгласувани с общите принципи на правото на Съюза. В случаи когато телевизионен оператор под юрисдикцията на една държава-членка предоставя телевизионно излъчване, изцяло или предимно насочено към територията на друга държава-членка, предвиждането на изискване към държавите-членки за взаимно сътрудничество, а в случай на заобикалянето на това изискване, кодифициране на практиката на Съда⁽²⁾, съчетано с по-ефикасна процедура, би било подходящо разрешение, което взема предвид опасенията на държавата-членка, без да се поставя под съмнение надлежното прилагане на принципа на страната на произход. Понятието „правила в обществен интерес“ е развито в практиката на Съда във връзка с членове 43 и 49 от Договора за ЕО (понастоящем членове 49 и 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз) и включва, *inter alia*, правила за защита на потребителите, на непълнолетните лица и на културната политика. Държавата-членка, търсеща сътрудничество, следва да гарантира, че въпросните специфични национални правила са обективно необходими, прилагат се по недискриминационен начин и са пропорционални.
- (42) Когато дадена държава-членка преценява във всеки отделен случай дали излъчване от доставчик на медийни услуги, установен в друга държава-членка, е изцяло или предимно насочено към нейната територия, същата може да се позове на показатели като произхода на телевизионната реклама и/или приходите от абонамент, основния
- език, на който се предоставя услугата, или съществуването на предавания или търговски съобщения, насочени конкретно към обществеността в държавата-членка, където те се получават.
- (43) Съгласно настоящата директива, независимо от прилагането на принципа на страната на произход, държавите-членки могат все пак да вземат мерки, ограничаващи свободното предоставяне на телевизионно излъчване, но само при наличието на условията и при спазване на процедурата, предвидени в настоящата директива. Съдът обаче е последователен в становището си, че всяко ограничение на свободата на предоставяне на услуги, както и всяко отклонение от основен принцип на Договора, трябва да бъде тълкувано ограничително⁽³⁾.
- (44) В съобщението си до Европейския парламент и до Съвета относно по-добро регулиране за растеж и работни места в Европейския съюз Комисията подчертава, че е необходим по-внимателен анализ на подходящия регулаторен подход, по-специално, за да се установи дали за съответния сектор или проблем трябва да бъде предпочетено законодателство или алтернативи като съвместно регулиране или саморегулиране. Освен това, опитът показва, че както инструментите за съвместно регулиране, така и тези за саморегулиране, прилагани в съответствие с различните правни традиции на държавите-членки, могат да играят важна роля в осигуряването на високо ниво на защита на потребителите. Мерките, насочени към постигането на целите в обществен интерес в нововъзникващия сектор на аудиовизуалните медийни услуги, са по-ефективни, ако се предприемат с активната подкрепа на самите доставчици на тези услуги. По този начин саморегулирането представлява вид доброволна инициатива, която способства за приемането на общи указания от и за икономическите оператори, социалните партньори, неправителствените организации или асоциации.

Държавите-членки, в съответствие с различните си правни традиции, следва да отчетат допълващата роля, която ефективното саморегулиране може да играе по отношение на законодателни и съдебни и/или административни механизми и неговия полезен принос към постигането на целите на настоящата директива. Въпреки че, докато саморегулирането може да бъде допълващ метод за изпълнение на определени разпоредби от настоящата директива, то не следва да замества задълженията на националния законодател. Съвместното регулиране осигурява най-малкото „правна връзка“ между саморегулирането и националния законодател в съответствие с правните традиции на държавите-членки. Съвместното регулиране следва да позволява възможността за намеса на държавата в случай, че неговите цели не са постигнати. Без да засяга формалните задължения на държавите-членки по отношение на транспонирането, настоящата директива насърчава използването на съвместно регулиране и саморегулиране. Това не следва да задължава

⁽¹⁾ Дело C-56/96 *VT4 Ltd./Vlaamse Gemeenschap* [1997] Сб. I-3143, параграф 22; Дело C-212/97 *Centros/Erhvervs-og Selskabsstyrelsen* [1999] Сб. I-1459; вж. също: Дело C-11/95 *Комисията/Белгия* [1996] Сб. I-4115 и Дело C-14/96 *Paul Denuit* [1997] Сб. I-2785.

⁽²⁾ Дело C-212/97 *Centros/Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*, цитирано по-горе; Дело 33/74 *Van Binsbergen/Bestuur van de Bedrijfsvereniging* [1974] Сб. I 1299; Дело C-23/93 *TV 10 SA/ Commissariaat voor de Media* [1994] Сб. I-4795, параграф 21.

⁽³⁾ Дело C-355/98 *Комисията/Белгия* [2000] Сб. I-1221, параграф 28; Дело C-348/96 *Calfa* [1999] Сб. I-11, параграф 23.

държавите-членки да създадат режим на съвместно регулиране и/или саморегулиране, нито да пречи или застрашава съществуващите инициативи за съвместно регулиране или саморегулиране, които вече са въведени в държавите-членки и действат ефективно.

- (45) Поради специфичния характер на аудиовизуалните медийни услуги, особено въздействието на тези услуги върху формирането на мнението на хората, за потребителите е важно да знаят точно кой е отговорен за съдържанието на тези услуги. Следователно за държавите-членки е важно да гарантират, че потребителите имат по всяко време лесен и пряк достъп до информацията относно доставчика на медийна услуга. Всяка една държава-членка трябва да определи практическите подробности, свързани с постигането на тази цел, без да се засягат други относими разпоредби на правото на Съюза.
- (46) Правото на лицата с увреждания и на възрастните хора да участват и да се интегрират в обществения и културния живот на Съюза е неразривно свързано с предоставянето на достъпни аудиовизуални медийни услуги. Средствата за постигането на достъпност следва да включват, но не са ограничени до, знаков език, субтитри, аудиоописание и лесно и разбираемо меню.
- (47) Под „медийна грамотност“ се разбира уменията, знанията и разбирането, които позволяват на потребителите да използват медиите ефективно и безопасно. Лица с медийна грамотност са способни да извършват информиран избор, разбират естеството на съдържанието и услугите и се възползват от пълния диапазон от възможности, които предлагат новите комуникационни технологии. Те са способни да защитават по-добре себе си и своите семейства от вредни или обидни материали. Следователно развиването на медийна грамотност във всички сектори на обществото следва да бъде стимулирано, а неговият напредък да бъде следен отблизо. Препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, и на правото на отговор по отношение на конкурентоспособността на европейската индустрия за аудиовизуални и онлайн информационни услуги⁽¹⁾ вече съдържа редица възможни мерки за насърчаване на медийната грамотност, като например непрекъснато образование за учители и обучаващи, конкретно обучение по интернет, насочено към деца от много ранна възраст, включително занятия, отворени за родители, или организиране на национални кампании, насочени към гражданите, в които са включени всички средства за комуникация, за осигуряване на информация за отговорното използване на интернет.
- (48) Телевизионните оператори могат да получат изключителни права на телевизионно излъчване върху събития от значителен обществен интерес. Важно е обаче да се насърчава плурализмът чрез разнообразие от продуциране и подреждане в програмна схема на новини в целия Съюз и да се уважават принципите, установени в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (49) Особено важно е държавите-членки да са в състояние да предприемат мерки за защита правото на информация и да осигуряват широк достъп на обществеността до телевизионното отразяване на събития от национално или ненационално значение, от първостепенна важност за обществото, като олимпийските игри, световните първенства по футбол и европейските първенства по футбол. С тази цел държавите-членки си запазват правото до предприемат мерки, съвместими с правото на Съюза, насочени към регулиране упражняването от телевизионните оператори съгласно тяхната компетентност на изключителни права на излъчване на такива събития.
- (50) Необходимо е да се приемат разпоредби в една рамка на Съюза, за да се избегне потенциална правна несигурност и нарушения на пазара и за да се координира свободното движение на телевизионни услуги с необходимостта от предотвратяване възможността от заобикаляне на националните мерки, предназначени за защита на легитимен общ интерес.
- (51) В частност, подходящо е да се предвидят разпоредби, отнасящи се до упражняването от телевизионните оператори на изключителни права за излъчване, които те може да са откупили за събития, смятани от първостепенно значение за обществото в дадена държава-членка, различна от тази, която има юрисдикция по отношение на телевизионните оператори. За да се избегне спекулативното откупуване на права с оглед заобикаляне на националните мерки, необходимо е да се приложат тези разпоредби по отношение на договорите, сключени след публикуването на Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, и по отношение на събитията, които са настъпили след датата на въвеждането ѝ. Когато договорите, които предхождат публикуването на горепосочената директива се продължават, те се смятат за нови договори.
- (52) Събитията от първостепенно значение за обществото, следва за целите на настоящата директива, да отговарят на определени критерии, което ще рече, че се касае за изключителни събития, които са от интерес за широката публика в Съюза или в дадена държава-членка или в значителна част от определена държава-членка и са организирани предварително от организатор на събития, със законни права да продава правата, свързани с тези събития.
- (53) За целите на настоящата директива „свободна телевизия“ означава излъчването по канал, публичен или търговски, на предавания, които са достъпни за обществеността без допълнително заплащане освен начините за финансиране на разпространението, които широко преобладават във всяка държава-членка (като лицензна такса и/или основна периодична абонаментна такса за кабелна мрежа).
- (54) Държавите-членки са свободни да предприемат всякакви мерки, които те смятат за подходящи с оглед на аудиовизуалните медийни услуги, които произлизат от трети страни, и които не отговарят на условията, определени в член 2, при условие че те са в съответствие с правото на Съюза и международните задължения на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 72.

⁽²⁾ ОВ L 202, 30.7.1997 г., стр. 60.

(55) За да се съхрани основната свобода за получаване на информация и да се гарантира, че интересите на зрителите в Съюза са изцяло и надлежно защитени, упражняващите изключителни права на телевизионно излъчване по отношение на събитие от значителен обществен интерес следва да предоставят на други телевизионни оператори правото да използват кратки откъси с цел създаване на общи новинарски предавания при справедливи, разумни и недискриминационни условия и при надлежно зачитане на изключителните права. Тези условия се съобщават своевременно преди провеждането на събитието от значителен обществен интерес, за да се даде на останалите достатъчно време да упражнят това право. Телевизионен оператор следва да може да упражни това право чрез действащ от негово име посредник във всеки конкретен случай. Такива кратки откъси могат да бъдат използвани за излъчвания в целия ЕС и не следва да надвишават деветдесет секунди. Правото на достъп до кратки откъси следва да се прилага на трансгранична основа само когато е необходимо. Следователно телевизионен оператор следва първо да търси достъп от установен в същата държава-членка телевизионен оператор, който има изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес.

Понятието „общ новинарски предавания“ не следва да обхваща сплъбяването на кратки откъси в предавания с развлекателна цел. Принципът на страната на произход следва да се прилага както към достъпа до, така и към излъчването на кратки откъси. При трансгранични излъчвания това означава, че различните закони следва да се прилагат последователно. Първо, за достъп до кратки откъси следва да се прилага правото на държавата-членка, където е установен телевизионният оператор, доставящ първоначалния сигнал (т.е. предоставящ достъп). Това обикновено е държавата-членка, където се провежда събитието. Когато в дадена държава-членка има установена равностойна система за достъп до въпросното събитие, за всички случаи следва да се прилага правото на тази държава-членка. Второ, за излъчване на кратки откъси следва да се прилага правото на държавата-членка, където е установен телевизионният оператор, излъчващ кратките откъси.

(56) Изискванията на настоящата директива относно достъпа до събития от значителен обществен интерес с цел изготвяне на кратки новинарски репортажи не следва да засягат Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество⁽¹⁾ и съответните международни конвенции в областта на авторското право и сродните му права. Държавите-членки следва да улесняват достъпа до събития от значителен обществен интерес, като предоставят достъп до сигнала на телевизионния оператор по смисъла на настоящата директива. Те обаче могат да изберат други равностойни средства по смисъла на настоящата директива. Такива средства включват, *inter alia*, предоставяне на достъп до мястото на провеждане на тези събития преди предоставяне на достъп до сигнала. Това не следва да пречатства ключо-

ването на по-подробни договори от страна на телевизионните оператори.

(57) Следва да бъде гарантирано, че практиката на доставчиците на медийни услуги да предоставят излъчени на живо новинарски предавания в режим по заявка след излъчването на живо продължава да е възможна, без да трябва да се преработва индивидуалното предаване чрез изрязване на кратките откъси. Тази възможност следва да е ограничена до доставка по заявка на излъченото идентично телевизионно предаване от същия доставчик на медийни услуги, така че то да не може да бъде използвано за създаване на нови бизнес модели по заявка въз основа на кратки откъси.

(58) Аудиовизуалните медийни услуги по заявка се различават от телевизионното излъчване по отношение на избора и контрола, които потребителят може да упражнява, и по отношение на въздействието им върху обществото⁽²⁾. Това оправдава налагането на по-облекчено регулиране върху аудиовизуалните медийни услуги по заявка, които следва да бъдат съобразени единствено с основните правила, предвидени в настоящата директива.

(59) Наличието на вредно съдържание в материалите, предоставяни чрез аудиовизуалните медийни услуги, представлява безпокойство за законодателите, медийната индустрия и родителите. Ще има и нови предизвикателства, особено във връзка с нови платформи и нови продукти. Следователно е необходимо да бъдат въведени правила, защитаващи физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица, както и човешкото достойнство във всички аудиовизуални медийни услуги и в аудиовизуалните търговски съобщения.

(60) Мерките, предприети за защита на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, следва да бъдат внимателно балансирани с основното право на свобода на изразяването, установено в Хартата за основните права на Европейския съюз. Целта на тези мерки, като използването на лични идентификационни номера (PIN кодове), филтриращи системи или обозначаване, следва да бъде гарантиране на достатъчно ниво на защита на физическото, умствено и нравствено развитие на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, особено по отношение на аудиовизуалните медийни услуги по заявка. Препоръката относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, и на правото на отговор вече отчита значението на филтриращите системи и обозначаването и включва редица възможни мерки в полза на непълнолетните лица като редовно осигуряване на ефективна, обновяема и лесна за използване филтрираща система за потребителите при абонамент, или осигуряването на достъп до услуги, специално предназначени за деца, с автоматични филтриращи системи.

⁽¹⁾ ОВ L 167, 22.6.2001 г., стр. 10.

⁽²⁾ Цело C-89/04, *Mediakabel BV/Commissariaat voor de Media* [2005] Сб. I-4891.

- (61) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на държавите-членки във всеки случай следва да са обект на забраната за разпространение на детска порнография в съответствие с разпоредбите на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета от 22 декември 2003 г. относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография ⁽¹⁾.
- (62) Някои от разпоредбите в настоящата директива, които засягат защитата на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица и човешкото достойнство, не изисква мерките, предприети в защита на тези интереси, да бъдат приложени посредством предварителния контрол върху аудиовизуалните медийни услуги от страна на държавни органи.
- (63) Координирането е необходимо, за да се улесни производството на предавания от страна на хора и предприятия, които са си поставили културна цел и са ѝ посветили своята дейност.
- (64) Минималните изисквания за европейска аудио-визуална продукция по отношение на всички публични или частни телевизионни излъчвания в Съюза са средство за подпомагане на производството, независимото производство и разпространението в горепосочените отрасли и допълват други инструменти, които вече са или ще бъдат предложени със същата цел.
- (65) Следователно е необходимо да се развият пазари в държавите-членки с достатъчен обем на телевизионна продукция, така че необходимите инвестиции да се възвръщат не само чрез установяване на общи правила за отваряне на националните пазари, но също така, където е практически възможно и с подходящи средства, по-голямата част от телевизионните излъчвания на всички държави-членки да се предвидят за европейски произведения. За да бъде възможно наблюдение и контрол по прилагането на тези правила и реализацията на целите, държавите-членки следва да представят в Комисията доклад за прилагането на съотношението, запазено в настоящата директива за европейски творби и независими произведения. При изчисляването на този дял трябва да се вземе под внимание специфичното положение в Гърция и Португалия. Комисията следва да информира другите държави-членки за тези доклади и да добави, където е необходимо, становище, което в частност да отчита напредъка спрямо предходните години, частта от първи телевизионни излъчвания в предаванията, специфичното положение на новите излъчващи оператори и особената ситуацията в страните с нисък аудио-визуален производствен потенциал или езиковите области с ограничен брой хора.
- (66) Важно е да се търсят подходящи инструменти и процедури в съответствие с правото на Съюза, за да се насърчи изпълнението на тези цели, с оглед приемането на подходящи мерки за окуражаване на дейността и развитието на европейска аудио-визуална продукция и разпространение, най-вече в страни с малък производствен потенциал или езиковите области с ограничен брой хора.
- (67) Делът на европейските произведения трябва да бъде изпълнен, като се отчита икономическата реалност. Следователно за постигането на тази цел е необходима прогресивна система.
- (68) Предоставянето при възможност на определена част от телевизионните излъчвания за самостоятелни произведения, които са създадени от продуценти, които не зависят от излъчващата телевизионна организация, ще стимулира нови източници на телевизионно производство и, в частност създаването на малки и средни предприятия. Това ще разкрие нови възможности и нови пазари за творчески таланти, за професионалисти в областта на културата и за лица, заети в културната сфера.
- (69) Аудиовизуалните медийни услуги по заявка имат потенциал частично да заменят телевизионното излъчване. Съответно, където е уместно, те следва да стимулират производството и разпространението на европейски произведения и по този начин активно да допринасят за утвърждаването на културното многообразие. Тази подкрепа за европейските произведения може например да приеме формата на финансиране от страна на тези услуги на производството и придобиването на права по отношение на европейски произведения, минимален дял на европейските произведения в каталози на видео по заявка или атрактивно представяне на европейски произведения в електронни справочници за предаванията. Важно би било да се преразглежда редовно прилагането на разпоредбите, свързани с утвърждаването на европейските произведения чрез аудиовизуалните медийни услуги. В рамките на докладите, предвидени в настоящата директива, държавите-членки също така следва да вземат под внимание по-специално финансовия принос на тези услуги в производството и придобиването на права по отношение на европейски произведения, в дела на европейските произведения в каталога на аудиовизуалните медийни услуги и в действителното потребление на европейски произведения, предлагани чрез тези услуги.
- (70) При прилагането на член 16 държавите-членки следва да насърчават телевизионните оператори да включват достатъчен дял копродуцирани европейски произведения или европейски произведения от чужд произход.
- (71) При определянето на „продуценти, независими от телевизионните оператори“, посочени в член 17 от настоящата директива, държавите-членки следва да отчетат критерии като собствеността върху продуцентската компания, количеството предавания, доставени на един и същи телевизионен оператор, и собствеността върху вторичните права.
- (72) Каналите, излъчващи изцяло на език, различен от тези на държавите-членки, не следва да бъдат обект на членове 16 и 17 от настоящата директива. Независимо от това, там, където такъв език или езици заемат значителна част от програмното време на канала, не цялото това време, членове 16 и 17 не следва да се прилагат към тази част от програмното време.

⁽¹⁾ ОВ L 13, 20.1.2004 г., стр. 44.

- (73) Националните схеми за подкрепа на развитието на европейските произведения могат да се прилагат дотолкова, доколкото отговарят на правото на Съюза.
- (74) Целта да се подпомага аудиовизуалната продукция в Европа може да бъде преследвана от държавите-членки в рамките на организацията на техните аудиовизуални медийни услуги, *inter alia*, посредством определянето на задача от обществен интерес за определени доставчици на аудиовизуални медийни услуги, включително задължението значително да допринасят за инвестирането в европейската продукция.
- (75) Доставчиците на медийни услуги, специалистите по изготвяне на предавания, продуцентите, авторите и другите специалисти следва да бъдат насърчавани в развитието на по-подробни концепции и стратегии, целящи развитието на европейските аудиовизуални художествени филми, които са адресирани към международната аудитория.
- (76) Важно е да се гарантира, че кинематографичните произведения се предават в периоди от време, които са съгласувани между носителите на правата и доставчиците на медийни услуги.
- (77) Въпросът за специфичното разпределяне на времето за всеки вид представяне на кинематографични произведения е преди всичко проблем, който се урежда посредством споразумения между заинтересованите страни или съответните професионалисти.
- (78) За провеждането на активна политика в подкрепа на един специфичен език държавите-членки са свободни да създават по-подробни или по-строги правила, в частност въз основа на езикови критерии, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Съюза и, в частност, не са приложими към препредаването на телевизионно излъчвания, произхождащи от други държави-членки.
- (79) Наличието на аудиовизуални медийни услуги по заявка разширява потребителския избор. Следователно приемането на подробни правила, уреждащи аудиовизуалните търговски съобщения за аудиовизуални медийни услуги по заявка, не изглежда нито оправдано, нито разумно от техническа гледна точка. Въпреки това всякакви аудиовизуални търговски съобщения следва да защитат не само правилата за идентификация, но също и редица основни правила за качеството, за да бъдат изпълнени ясните цели на обществената политика.
- (80) Както бе отчетено от Комисията в нейното тълкувателно съобщение относно определени аспекти от разпоредбите за реклама в директивата „Телевизия без граници“⁽¹⁾, създаването на нови средства за реклама и нововъведенията в маркетинга създадоха нови ефективни възможности за аудиовизуални търговски съобщения в традиционните телевизионни услуги, давайки им потенциална възможност да се конкурират по-успешно на равни начала с нововъведенията по заявка.
- (81) Търговските и технологичните новости осигуряват на потребителите по-голям избор и отговорност при изпъл-
- зването на аудиовизуални медийни услуги. За да се запази балансът с целите от общ интерес, регулирането следва да позволи известна степен на гъвкавост по отношение на телевизионното излъчване. Принципът на отделяне следва да бъде ограничен до телевизионната реклама и телевизионното пазаруване, и позиционирането на продукти също следва да бъде разрешено при определени обстоятелства, освен ако дадена държава-членка не реши друго. Скритото позициониране на продукти обаче следва да бъде забранено. Принципът на отделяне не следва да препятства използването на нови рекламни техники.
- (82) Отделно от практиките, уредени от настоящата директива, Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар⁽²⁾ се прилага по отношение на нелоялните търговски практики, като подвеждането и агресивните практики, които се срещат при аудиовизуалните медийни услуги. Освен това, Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно рекламирането и спонсорството на тютюневи изделия⁽³⁾, която забранява рекламата и спонсорването на цигари и други тютюневи изделия в печатните медии, услугите на информационното общество и радиоизлъчването, следва да не засяга настоящата директива, с оглед на специфичните характеристики на аудиовизуалните медийни услуги. Член 88, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба⁽⁴⁾, който забранява рекламата на определени лекарствени продукти пред широката общественост, се прилага, така както е предвидено в параграф 5 от същия член и без да се засяга член 21 от настоящата директива. Освен това, настоящата директива не следва да засяга Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните⁽⁵⁾.
- (83) За да се гарантира пълна и подходяща защита на интересите на потребителите като телевизионни зрители е важно телевизионната реклама да подлежи на известен минимален брой правила и стандарти и държавите-членки да запазят правото си да въвеждат по-подробни или по-строги правила и при известни обстоятелства да поставят различни условия спрямо телевизионните оператори под тяхна юрисдикция.
- (84) Държавите-членки, в съответствие с правото на Съюза и по отношение на телевизионните излъчвания, предназначени изключително за национално излъчване, които не могат да бъдат приемани пряко или непряко в една или повече държави-членки, следва да имат възможност да формулират различни условия за разполагането на рекламите и различни ограничения за обема на рекламите с цел развитие на дадени телевизионни излъчвания.

(1) ОВ С 102, 28.4.2004 г., стр. 2.

(2) ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22.

(3) ОВ L 152, 20.6.2003 г., стр. 16.

(4) ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67.

(5) ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.

- (85) Предвид увеличените възможности зрителите да избягват рекламата чрез използването на нови технологии, като лични цифрови видеозаписващи устройства и увеличен избор от канали, подробното регулиране по отношение на включването на рекламни спотове с цел защита на зрителите вече не е оправдано. Настоящата директива не следва да увеличава позволеното време за реклама на час, а следва да предоставя гъвкавост на телевизионните оператори по отношение на включването на реклами там, където това не нарушава прекомерно целостта на предаванията.
- (86) Настоящата директива е предназначена да съхрани специфичния характер на европейските телевизии, в които се предпочита включване на рекламите между предаванията и, следователно, ограничава възможните прекъсвания на кинематографични произведения и филми, създадени за телевизията, както и прекъсвания на някои категории предавания, които се нуждаят от специфична защита.
- (87) Следва да бъде установено ограничението от 20 % за спотове за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване на час, което също се прилага по време на „най-гледаното време“. Понятието за телевизионен рекламен спот следва да се разбира като телевизионна реклама по смисъла на член 1, параграф 1, буква и), с продължителност не повече от дванадесет минути.
- (88) Необходимо е да се забранят всички аудиовизуални търговски съобщения на цигари и други тютюневи изделия, включително непреките форми на аудиовизуални търговски съобщения, които, макар и да не споменават пряко тютюневото изделие, се стремят да заобиколят забраните относно аудиовизуалните търговски съобщения на цигари и други тютюневи изделия, като използват търговски марки, символи или други отличителни белези на тютюневи изделия или на предприятия, чиято известна или основна дейност включва производството или продажбата на такива изделия.
- (89) Необходимо е също да бъде забранено аудиовизуалното търговско съобщение на медицински продукти и лечение, които са достъпни само по предписание в държавата-членка, в чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, и да бъдат установени строги критерии по отношение на рекламата по телевизията на алкохолни продукти.
- (90) Скрытите аудиовизуални търговски съобщения са практика, забранена от настоящата директива поради отрицателното ѝ въздействие върху потребителите. Забраната на скрытите аудиовизуални търговски съобщения не следва да обхваща законното позициониране на продукти в рамките на настоящата директива, когато зрителят разполага с достатъчно информация за съществуването на практика за позициониране на продукти. Това може да бъде осъществено например чрез неутрално лого, с което се дава знак, че в дадено предаване се извършва позициониране на продукт.
- (91) Позиционирането на продукти съществува в кинематографични произведения и аудиовизуални произведения, създадени за телевизията. За да се гарантират равни условия и по този начин да се стимулира конкурентоспособността на европейската медийна индустрия, са необходими правила за позиционирането на продукти. Установената с настоящата директива дефиниция за позициониране на продукти следва да урежда всяка форма на аудиовизуално търговско съобщение и се състои от включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната търговска марка, които биват показвани в предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение. Безплатното предоставяне на стоки или услуги като рекламни предмети или награди следва да се счита за позициониране на продукти само ако въпросните стоки или услуги са със значителна стойност. Позиционирането на продукти следва да подлежи на същите качествени правила и ограничения, които са приложими към аудиовизуалното търговско съобщение. Определящият критерий, отличаващ спонсорството от позиционирането на продукти, е фактът, че при позиционирането на продукти споменаването на продукт е включено в действието на предаването, поради което определението в член 1, параграф 1, буква м), съдържа формулировката „в рамките на“. Обратно, спонсорът може да бъде показан по време на предаването, но не е включен в сюжета.
- (92) По принцип позиционирането на продукти следва да бъде забранено. Въпреки това, уместни са дерогации за определени видове предавания въз основа на позитивен списък. Дадена държава-членка следва да има право да се откаже от тези дерогации напълно или частично, например като разреши позиционирането на продукти само в предавания, които не са произведени изключително в тази държава-членка.
- (93) Освен това, спонсорството и позиционирането на продукти следва да бъдат забранени, когато те оказват такова въздействие върху съдържанието на предаванията, което може да засегне отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги. Това е валидно за позиционирането по теми.
- (94) В съответствие със задълженията, които Договорът за функционирането на Европейския съюз възлага на държавите-членки, те носят отговорност за ефективното изпълнение на настоящата директива. Те имат свободата да избират подходящи правни инструменти в съответствие със своята правна традиция и установени структури, и по-специално формата на своите компетентни независими регулаторни органи, за да могат да изпълняват обективно и прозрачно задълженията си по прилагането на настоящата директива. По-конкретно, избраните от държавите-членки правни инструменти следва да допринасят за насърчаването на медийния плурализъм.
- (95) Необходимо е тясно сътрудничество между компетентните регулаторни органи на държавите-членки и Комисията, за да се гарантира правилното прилагане на настоящата директива. По подобен начин тясното сътрудничество между държавите-членки и между техните регулаторни органи е особено важно по отношение на въздействието, което установените в една държава-членка телевизионни оператори могат да имат върху друга държава-членка. В случай че националното законодателство предвижда процедури за лицензиране и ако има повече от една заинтересована държава-членка, желателно е контактите между съответните органи да се осъществяват преди предоставянето на такива лицензи. Такова сътрудничество следва да обхваща всички области, координирани с настоящата директива.

- (96) Необходимо е да се разясни, че дейностите по самореклама са особена форма на реклама, в която телевизионният оператор представя собствените си продукти, услуги, предавания или канали. В частност кадри, състоящи се от откъси от предавания, следва да се третираат като предавания.
- (97) Ежедневното програмно време, отделяно за съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и пряко произтичащите от тях помощни продукти, или за съобщения за обществени услуги и призиви за благотворителност, излъчени безплатно, не следва да бъде включено в максималната продължителност на ежедневното или почасово програмно време, което може да бъде отделено за реклама и телевизионно пазаруване.
- (98) С оглед да се избегне нарушаване на конкуренцията, тази дерогация следва да се ограничава до съобщенията, отнасящи се до продукти, които отговарят на двойното условие да бъдат помощни към и да са пряко произтичащи от съответните предавания. Терминът „помощни“ се отнася до продукти, предназначени специално да дадат възможност на обществеността да се възползва напълно от или да взема участие в тези предавания.
- (99) С оглед на развитието на телевизионното пазаруване, което представлява икономически важна дейност за операторите като цяло и истински пазар за стоки и услуги в рамките на Съюза, е от съществено значение да се осигури висока степен на защита на потребителя, посредством въвеждането на подходящи стандарти, регулиращи формата и съдържанието на такива излъчвания.
- (100) Важно е за компетентните национални органи при контрола върху прилагането на съответните разпоредби да са в състояние да разграничават, що се отнася до каналите, които не са изключително предназначени за телевизионно пазаруване, от една страна програмното време, определено за пазарни спотове, рекламни спотове и други форми на рекламиране, а от друга страна програмното време, определено на телепазарни прозорци. Следователно е необходимо и достатъчно, всеки прозорец да е ясно идентифициран с визуални и звукови средства, поне в началото и в края на прозореца.
- (101) Настоящата директива следва да се прилага за каналите, предназначени изключително за телевизионно пазаруване или самореклама, с изключение на конвенционалните програмни елементи, като новини, спорт, документални и игрални филми, единствено за целите на настоящата директива и без да се засяга включването на такива канали в обсега на други инструменти на Съюза.
- (102) Въпреки че телевизионните оператори са нормално задължени да осигуряват вярно представяне на фактите и събитията в предаванията, е важно те да поемат конкретни задължения по отношение на правото на отговор или аналогично удовлетворение, така че всяко лице, чиито законни интереси са засегнати от някакво твърдение по време на излъчването на телевизионното предаване, да може ефективно да упражни тези свои права.
- (103) Правото на отговор е подходящо правно средство за защита при телевизионното излъчване и може да се прилага и в онлайн среда. Препоръката относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство и относно правото на отговор вече включва подходящи насоки за въвеждането на мерки в националното законодателство или практика, за да се осигури достатъчна гаранция за правото на отговор или равносвойно правно средство за защита по отношение на онлайн медиите.
- (104) Тъй като целите на настоящата директива, а именно създаването на пространство без вътрешни граници за аудиовизуалните медийни услуги, като в същото време се осигурява високо равнище на защита на целите от общ интерес, по-специално защитата на непълнолетните лица и човешкото достойнство, както и насърчаването на правата на хората с увреждания, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, а поради мащаба и последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (105) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, които са посочени в приложение I, част B,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава:

i) услуга, така както е определена в членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, която е в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги и чиято основна цел е осигуряването на предавания за информиране, забавление или образование на широката общественост чрез електронни комуникационни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО. Такава аудиовизуална медийна услуга е телевизионно излъчване, както е определено в буква д) от настоящия параграф или аудиовизуална медийна услуга по заявка, както е определена в буква ж) от настоящия параграф;

ii) аудиовизуални търговски съобщения;

- б) „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява обособена част от програмна схема или каталог, утвърдена от доставчик на медийни услуги и чиито форма и съдържание са сравними с формата и съдържанието на телевизионно излъчване. Примери за предавания са пълнометражни филми, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър;
- в) „редакционна отговорност“ означава упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация, както в хронологичен ред при телевизионни излъчвания, така и в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка. Редакционната отговорност не включва непременно юридическа отговорност съобразно националното законодателство по отношение на съдържанието на предоставената услуга;
- г) „доставчик на медийна услуга“ означава физическото или юридическото лице, което носи редакционна отговорност за избора на аудиовизуалното съдържание на аудиовизуалната медийна услуга и определя начина, по който тя е организирана;
- д) „телевизионно излъчване“ (т.е. линейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане на предавания въз основата на програмна схема;
- е) „телевизионен оператор“ означава доставчик на медийни услуги за телевизионни излъчвания;
- ж) „аудиовизуална медийна услуга по заявка“ (т.е. нелинейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за гледане на предавания в избран от потребителя момент по негова лична заявка въз основа на каталог на предавания, подбрани от доставчика на медийни услуги;
- з) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава образи със или без звук, които са предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или имидж на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност. Такива образи придружават или се включват в дадено предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение, или с цел осигуряване на самореклама. Формите на аудиовизуалното търговско съобщение включват, *inter alia*, телевизионна реклама, спонсорство, телевизионно пазаруване и позициониране на продукти;
- и) „телевизионна реклама“ означава всяка форма на съобщение, излъчено срещу заплащане или подобно възнаграждение, или излъчено с цел осигуряване на самореклама на публично или частно предприятие, или на физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, срещу заплащане;
- й) „скрито аудиовизуално търговско съобщение“ означава представянето с думи или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе обществеността по отношение на своята същност. Подобно представяне се смята за преднамерено, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане;
- к) „спонсорство“ означава принос от публични или частни предприятия или от физически лица, които не се занимават с доставката на аудиовизуални медийни услуги или с производството на аудиовизуални произведения, към финансирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания с оглед рекламиране на тяхното име, търговска марка, имидж, дейност или продукти;
- л) „телевизионно пазаруване“ означава всяка директна оферта към обществеността, излъчена с цел предоставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения, срещу заплащане;
- м) „позициониране на продукт“ означава всяка форма на аудиовизуално търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната търговска марка, с цел показването им в рамките на предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение;
- н) „европейски произведения“ са:
- произведения с произход от държави-членки;
 - произведения с произход от европейски трети държави, които са страни по Европейската конвенция за трансгранична телевизия на Съвета на Европа и които отговарят на условията от параграф 3;
 - произведения, които са копродуцирани в рамките на свързани с аудиовизуалния сектор споразумения, сключени между Съюза и трети държави и отговарящи на условията, определени във всяко едно от тези споразумения.
2. Прилагането на разпоредбите на параграф 1, буква н), подточки ii) и iii), зависи от това дали произведенията с произход от държави-членки не са предмет на дискриминационни мерки в съответните трети държави.
3. Произведенията, посочени в параграф 1, буква н), подточки i) и ii), са произведения, създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече от държавите, посочени в посочените разпоредби, при условие че отговарят на едно от следните три условия:
- сздадени са от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави;

- ii) създаването на произведенията се наблюдава и фактически контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави;
- iii) копродуцентите от тези държави имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и последната не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави.

4. Произведения, които не са европейски произведения по смисъла на параграф 1, буква н), но които са произведени в рамките на двустранни копродуцентски споразумения, сключени между държави-членки и трети страни, се смятат за европейски произведения, при условие че копродуцентите от Съюза поемат преобладаващата част от общите разходи на продукцията и че продукцията не се контролира от един или повече продуценти, установени извън територията на държавите-членки.

ГЛАВА II

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 2

1. Всяка държава-членка гарантира, че всички аудиовизуални медийни услуги, предоставяни от доставчици на аудиовизуални медийни услуги под нейна юрисдикция, спазват правото, приложимо към аудиовизуалните медийни услуги, предназначени за обществеността в тази държава-членка.

2. За целите на настоящата директива доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на държава-членка са някои от следните:

- а) тези, установени в тази държава-членка в съответствие с параграф 3;
- б) тези, към които се прилага параграф 4.

3. По смисъла на настоящата директива, доставчик на медийни услуги се счита за установен в дадена държава-членка в следните случаи:

- а) седалището на доставчика на медийни услуги е в тази държава-членка и редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в тази държава-членка;
- б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава-членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава-членка, той се смята за установен в държавата-членка, където оперира значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира във всяка една от тези държави-членки, доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където е седалището му. Ако значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира извън която и да е от тези държави-членки,

доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на въпросната държава-членка, при условие че поддържа стабилна и ефективна връзка с икономиката на въпросната държава-членка;

- в) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в дадена държава-членка, но решенията за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в трета страна или обратно, той се смята за установен във въпросната държава-членка, при условие че значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, оперира в тази държава-членка.

4. За доставчици на медийни услуги, по отношение на които не се прилагат разпоредбите на параграф 3, се смята, че са под юрисдикцията на дадена държава-членка в следните случаи:

- а) те използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка;
- б) въпреки че не използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка, те използват сателитен капацитет, принадлежащ на въпросната държава-членка.

5. Ако въпросът за това коя държава-членка има юрисдикция не може да бъде решен в съответствие с параграфи 3 и 4, компетентната държава-членка е тази, в която доставчикът на медийни услуги е установен по смисъла на членове 49—55 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

6. Настоящата директива не се прилага по отношение на аудиовизуални медийни услуги, които са предназначени изключително за приемане в трети страни и които не се приемат чрез стандартно потребителско оборудване пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки.

Член 3

1. Държавите-членки гарантират свобода на приемането и не ограничават препредаването на тяхна територия на аудиовизуални медийни услуги от други държави-членки на основания, които попадат в областите, координирани от настоящата директива.

2. По отношение на телевизионното излъчване държавите-членки могат временно да се ползват от дерогация от параграф 1, ако са изпълнени следните условия:

- а) телевизионно излъчване, идващо от друга държава-членка, открито, сериозно и тежко нарушава член 27, параграф 1 или 2 и/или член 6;
- б) през предшестващите 12 месеца телевизионният оператор е нарушил разпоредбата/ите, посочена/и в буква а), най-малко в два предишни случая;
- в) съответната държава-членка е уведомила писмено телевизионния оператор и Комисията за твърдените нарушения и за мерките, които възнамерява да предприеме, ако подобно нарушение възникне отново;

г) консултациите с излъчващата държава-членка и Комисията не са довели до приемливо уреждане в рамките на 15 дни от уведомяването, предвидено в буква в), а твърдяното нарушение продължава.

Комисията в срок от два месеца след уведомяването за взетите мерки от държавата-членка, взема решение относно това дали мерките са съвместими с правото на Съюза. Ако тя реши, че не са, от държавата-членка ще се изисква спешно да прекрати съответните мерки.

3. Параграф 2 се прилага, без това да засяга прилагането на всяка процедура, правно средство или санкция за съответните нарушения в държавата-членка, която има компетентност спрямо съответния телевизионен оператор.

4. По отношение на аудиовизуалните медийни услуги по заявка държавите-членки могат да вземат мерки за дерогация от параграф 1 за определена услуга, ако са изпълнени следните условия:

а) мерките са:

i) необходими по някоя от следните причини:

— обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на непълнолетните и борбата срещу подбуждането към омраза въз основа на раса, пол, религия или националност и накръняване на човешкото достойнство на отделни лица,

— опазване на общественото здраве,

— обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана,

— защита на потребителите, включително инвеститорите;

ii) предприети срещу определена аудиовизуална медийна услуга по заявка, която накрънява посочените в подточка i) цели или може сериозно и тежко да накръни тези цели;

iii) пропорционални на тези цели;

б) преди да се предприемат посочените мерки и без да се нарушават съдебните процедури, включително предварителните процесуални действия, извършвани в рамките на следствието, държавата-членка е:

i) помолила държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийната услуга, да предприеме мерки и последната не е предприела такива или предприетите са били недостатъчни;

ii) нотифицирала Комисията и държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийната услуга, за намерението си да предприеме такива мерки.

5. Държавите-членки може в спешни случаи да дерогират условията, предвидени в параграф 4, буква б). В такива случаи мерките се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийната услуга, като се изтъкват причините, поради които държавата-членка счита, че случаят е спешен.

6. Без да се засяга възможността държавата-членка да предприеме мерките, предвидени в параграфи 4 и 5, Комисията проучва съвместимостта на съобщените мерки със законодателството на Съюза в най-кратки срокове. Когато тя заключи, че съответните мерки са несъвместими с правото на Съюза, Комисията се обръща с молба към съответната държава-членка да се въздържа от предприемането на предложените мерки или спешно да спре прилагането им.

Член 4

1. Държавите-членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани от настоящата директива, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Съюза.

2. В случаите когато дадена държава-членка:

а) е упражнила свободата си по силата на параграф 1 да приеме по-подробни или по-строги правила от общ обществен интерес; и

б) прецени, че оператор под юрисдикцията на друга държава-членка предоставя телевизионно излъчване, изцяло или предимно насочено към нейната територия;

тя може да установи контакт с държавата-членка, която има юрисдикция над него, с оглед постигането на взаимно удовлетворяващо решение на всички поставени въпроси. При получаването на обоснована молба от първата държава-членка притежаващата юрисдикция държава-членка изисква от телевизионния оператор да спазва въпросните правила от общ обществен интерес. Притежаващата юрисдикция държава-членка уведомява другата държава-членка за резултатите, получени след отправяне на искането, в двумесечен срок. Всяка от двете държави-членки може да покани контактният комитет, създаден по силата на член 29, да разгледа случая.

3. Първата държава-членка може да приеме необходимите мерки срещу въпросния оператор, когато прецени, че:

- а) резултатите, постигнати чрез прилагането на параграф 2, не са удовлетворителни; както и
- б) въпросният телевизионен оператор се е установил в притежаващата юрисдикция държава-членка, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани от настоящата директива, които биха били приложими спрямо него при установяване в първата държава-членка.

Такива мерки са обективно необходими, прилагат се по недискриминационен начин и са пропорционални на преследваните от тях цели.

4. Дадена държава-членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:

- а) тя е уведомила Комисията и държавата-членка, в която се е установил телевизионният оператор, за намерението си да предприеме такива мерки, като посочи мотивите, на които се основава нейната преценка, и
- б) Комисията е решила, че мерките са съвместими с правото на Съюза и, по-специално, че преценката на държавата-членка, предприемаща тези мерки по силата на параграфи 2 и 3, е добре обоснована.

5. Комисията решава в тримесечен срок след нотификацията по параграф 4, буква а). Ако Комисията реши, че мерките са несъвместими с правото на Съюза, въпросната държава-членка се въздържа от предприемането на предложените мерки.

6. Държавите-членки гарантират с подходящи средства, в рамките на тяхното законодателство, че доставчиците на медийни услуги под тяхната юрисдикция ефективно се придържат към разпоредбите на настоящата директива.

7. Държавите-членки насърчават режими на съвместно регулиране и/или саморегулиране на национално ниво в координираните от настоящата директива области, доколкото техните правни системи позволяват това. Тези режими като цяло са приемливи за основните заинтересовани страни в съответните държави-членки и предвиждат ефективно приважване в изпълнение.

8. Директива 2000/31/ЕО се прилага, освен ако настоящата директива не предвижда друго. В случай на конфликт между разпоредба на Директива 2000/31/ЕО и разпоредба на настоящата директива, превес имат разпоредбите на настоящата директива, освен ако тя не предвижда друго.

ГЛАВА III

РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ВСИЧКИ АУДИОВИЗУАЛНИ МЕДИЙНИ УСЛУГИ

Член 5

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги под тяхна юрисдикция осигуряват лесен,

директен и постоянен достъп на получателите на услугата най-малко до следната информация:

- а) името на доставчика на медийната услуга;
- б) географския адрес, на който доставчикът на медийни услуги е установен;
- в) данни за доставчика на медийни услуги, включително адреса на електронната му поща или сайта му в интернет, които позволяват установяване на бърз, пряк и ефективен контакт с него;
- г) когато е уместно, компетентните регулаторни или надзорни органи.

Член 6

Държавите-членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните медийни услуги, осигурени от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, не съдържат никакво подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.

Член 7

Държавите-членки насърчават доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да гарантират, че техните услуги постепенно стават достъпни за хората с увредено зрение или слух.

Член 8

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция не разпространяват кинематографични произведения извън периодите, договорени с титулярите на правата.

Член 9

1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставяни от доставчици под тяхна юрисдикция, отговарят на следните изисквания:

- а) аудиовизуалните търговски съобщения трябва лесно да се разпознават като такива. Скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени;
- б) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да използват техники, действащи на подсъзнанието;
- в) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да:
- i) засягат уважението към човешкото достойнство;
- ii) включват или насърчават каквито и да е прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етнически произход, националност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;

- iii) насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;
- iv) насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда;
- г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия;
- д) аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не трябва да бъдат насочени специално към непълнолетните лица и не могат да насърчават прекомерната употреба на такива напитки;
- е) забраняват се аудиовизуалните търговски съобщения за лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги;
- ж) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват физическа или морална вреда на непълнолетните лица. Следователно те не убеждават пряко непълнолетните лица да закупят или вземат под наем продукт или услуга, използвайки тяхната неопитност или доверчивост, не ги насърчават пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги, не злоупотребяват със специалното доверие, което непълнолетните лица имат в своите родители, учители или други лица, и не показват безпричинно непълнолетни в опасни ситуации.

2. Държавите-членки и Комисията насърчават доставчиците на медийни услуги да изготвят етичен кодекс по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

Член 10

1. Спонсорираните аудиовизуални медийни услуги или предавания отговарят на следните изисквания:

- а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване — тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;
- б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;
- в) зрителите са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство. Спонсорираните предавания ясно се разпознават като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като споменаване на неговия/те продукт/и или

услуга/и или техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.

2. Аудиовизуалните медийни услуги или предавания не могат да бъдат спонсорираны от предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия.

3. При спонсорирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания от предприятия, чиито дейности включват производството или продажбата на лекарствени продукти и медицинско лечение, може да се рекламира името или образът на предприятието, но не може да се рекламират конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

4. Не могат да бъдат спонсорираны новини и предавания за текущи събития. Държавите-членки могат да решат да забранят показването на логото на спонсор при излъчване на детски предавания, документални филми и религиозни предавания.

Член 11

1. Параграфи 2, 3 и 4 се прилагат само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

2. Позиционирането на продукти се забранява.

3. Чрез дерогация от параграф 2 позиционирането на продукти е допустимо в следните случаи, освен ако дадена държава-членка не реши друго, при:

- а) кинематографични произведения, филми и сериали, създадени за аудиовизуални медийни услуги, спортни и забавни предавания;
- б) случаи, когато няма извършено плащане, а само доставка на определени безплатни стоки или услуги, като рекламни предмети и награди, с оглед включването им в дадено предаване.

Дерогацията, предвидена в буква а), не се прилага към детски предавания.

Предаванията, включващи позициониране на продукти, отговарят най-малко на всички посочени по-долу изисквания:

- а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване, тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;
- б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;
- в) те не изтъкват неоправдано съответния продукт;

г) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти. Предаванията, включващи позициониране на продукти, съдържат съответната идентификация в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.

По изключение държавите-членки могат да решат да премахнат изискванията, предвидени в буква г), при условие че въпросното предаване не е произведено, нито е поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него дружество.

4. Във всички случаи предаванията не включват позициониране на:

- а) тютюневи изделия или цигари, или позициониране на продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия;
- б) конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

ГЛАВА IV

РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ САМО КЪМ АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ ПО ЗАЯВКА

Член 12

Държавите-членки вземат съответните мерки за гарантиране, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, които могат сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, се предоставят само по начин, гарантиращ, че непълнолетните лица обичайно няма да чуят или видят такива аудиовизуални медийни услуги по заявка.

Член 13

1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, насърчават създаването и достъпа до европейски произведения, когато това е осъществимо и с подходящи средства. Такова насърчаване би могло, *inter alia*, да бъде свързано с финансовия принос на тези услуги към създаването и придобиването на права по отношение на европейски произведения или към дела и/или рекламата на европейските произведения в програмния каталог, предлаган в рамките на аудиовизуалната медийна услуга.

2. Държавите-членки докладват на Комисията не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки четири години след това относно изпълнението на параграф 1.

3. Въз основа на предоставената от държавите-членки информация и на независимо проучване Комисията докладва

пред Европейския парламент и пред Съвета относно прилагането на параграф 1, като взема предвид пазарните и технологични новости и целта за културно многообразие.

ГЛАВА V

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИЗКЛЮЧИТЕЛНИТЕ ПРАВА И КРАТКИТЕ НОВИНАРСКИ РЕПОРТАЖИ ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ

Член 14

1. Всяка държава-членка може да вземе мерки в съответствие с правото на Съюза, за да гарантира, че телевизионните оператори, които са под нейна юрисдикция, не излъчват по силата на изключително основание събития, които държавата-членка счита, че са от голямо значение за обществото, по такъв начин, че да лишат значителна част от обществеността в тази държава-членка от възможността да проследи тези събития посредством предаване на живо или на запис по безплатна телевизия. Ако това стане, съответната държава-членка съставя списък от определени събития, национални или не, които тя прещени, че са от голямо значение за обществото. Тя извършва това по ясен и прозрачен начин, в подходящ и реалистичен срок. Като извършва това, съответната държава-членка определя също дали тези събития следва да се предават изцяло или отчасти чрез отразяване на живо, или когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис.

2. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за всички предприети мерки или мерки, които ще бъдат взети, съгласно параграф 1. В срок от три месеца от нотификацията Комисията проверява дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза и ги съобщава на другите държави-членки. Тя иска становището на контактния комитет, създаден съгласно член 29. Тя незабавно публикува предприетите мерки в *Официален вестник на Европейския съюз* и, поне веднъж годишно, консолидиран списък на мерките, предприети от държавите-членки.

3. Държавите-членки гарантират, с подходящи средства в рамките на тяхното законодателство, че телевизионните оператори под тяхна юрисдикция не упражняват изключителни права, закупени от тези телевизионни оператори след 18 декември 2007 г., по такъв начин, че значителна част от обществеността в друга държава-членка да бъде лишена от възможност да проследи събития, които са определени от тази друга държава-членка съгласно параграфи 1 и 2, изцяло или отчасти чрез предаване на живо или, когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис по безплатна телевизия, както е определено от тази друга държава-членка съгласно параграф 1.

Член 15

1. Държавите-членки гарантират, че за целите на кратките новинарски репортажи всеки телевизионен оператор, установен в Съюза, има достъп на справедлива, разумна и недискриминационна основа до събития, които са от значителен обществен интерес и се предават по силата на изключително основание от телевизионен оператор под тяхна юрисдикция.

2. Съответно, ако друг оператор, установен в същата държава-членка като искащия достъп оператор, е придобил изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес, достъп се иска от въпросния оператор.

3. Държавите-членки гарантират сигурността на такъв достъп, като позволяват на телевизионните оператори свободно да избират кратки откъси от сигнала на излъчващия оператор, като същите са най-малко задължени да посочат източника си, освен ако това е невъзможно по практически причини.

4. Като алтернатива на параграф 3 държавите-членки може да въведат равностойна система за достъп на справедлива, приемлива и недискриминационна основа с други средства.

5. Кратки откъси се използват единствено за общи новинарски предавания и могат да бъдат използвани в аудиовизуални медийни услуги по заявка само ако същото предаване се предлага на запис от същия доставчик на медийни услуги.

6. Без да се засягат параграфи 1—5 по-горе, държавите-членки гарантират, в съответствие с техните правни системи и практики, че са определени редът и условията относно осигуряването на такива кратки откъси, и по-специално по отношение на всякакви споразумения за компенсация, максималната продължителност на кратките откъси и времевите ограничения относно излъчването им. Когато се предвижда компенсация, тя не надхвърля преките допълнителни разходи за осигуряването на достъп.

ГЛАВА VI

НАСЪРЧАВАНЕ РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО И ПРОИЗВОДСТВОТО НА ТЕЛЕВИЗИОННИ ПРЕДАВАНИЯ

Член 16

1. Държавите-членки осигуряват, където това е практически възможно и посредством подходящи средства, запазването от страна на излъчващите оператори на по-голямата част от програмното време за европейски произведения с изключение на времето, предназначено за новини, спортни състезания, игри, реклама, услуги за телетекст и телевизионно пазаруване. Като има предвид отговорностите на излъчващия оператор пред обществеността в областта на информацията, образованието, културата и развлеченията, това съотношение следва да бъде постигнато постепенно, въз основа на подходящи критерии.

2. Когато съотношението, посочено в параграф 1, не може да бъде постигнато, то не може да бъде по-ниско от средното за 1988 г. в съответната държава-членка.

По отношение на Гърция и Португалия 1988 г. се заменя с 1990 г.

3. Държавите-членки представят на всеки две години считано от 3 октомври 1991 г. доклад пред Комисията относно прилагането на настоящия член и член 17.

В частност, този доклад съдържа статистическо изложение на достигнатото съотношение, посочено в настоящия член и в член 17 за всяко телевизионно предаване, което се излъчва под юрисдикцията на съответната държава-членка, причините, които във всеки отделен случай са довели до неспазване на съотношението и мерките, които са предприети и предвидени в тази насока.

Комисията осведомява другите държави-членки и Европейския парламент за докладите, които, където е необходимо, са придружени със становище. Комисията осигурява прилагането на настоящия член и член 17 в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз. Комисията може в своето становище да отбележи напредъка спрямо предишни години, дела на първите телевизионни излъчвания в предаванията, особеното положение на новите излъчващи оператори и специфичното положение в страни с малък капацитет за аудиовизуално производство и с езикови области с ограничен брой хора.

Член 17

Когато това е практически възможно и чрез подходящи средства държавите-членки осигуряват запазването от страна на излъчващите оператори на поне 10 % от програмното време с изключение на времето, предназначено за новини, спортни състезания, игри, реклама, услуги за телетекст и телевизионно пазаруване, или алтернативно, по усмотрение на държавите-членки, на поне 10 % от техния програмен бюджет за европейски произведения, създадени от независими продуценти. Като се отчитат задълженията на излъчващите оператори към тяхната зрителска аудитория в областта на информацията, образованието, културата и развлеченията, това съотношение трябва да бъде постигнато постепенно въз основа на подходящи критерии. То трябва да бъде постигнато като се отделят средства за достатъчно количество нови произведения, т.е. произведения, които се разпространяват не по-късно от пет години след тяхното създаване.

Член 18

Настоящата глава не се прилага по отношение на телевизионни предавания, които са предназначени за местната аудитория и не представляват част от дадена национална мрежа.

ГЛАВА VII

ТЕЛЕВИЗИОННА РЕКЛАМА И ТЕЛЕВИЗИОННО ПАЗАРУВАНЕ

Член 19

1. Телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са лесно разпознаваеми и се различават от редакционното съдържание. Без да се засяга използването на нови рекламни техники, телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са ясно отделени от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови и/или пространствени средства.

2. Единични рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване, освен при излъчването на спортни събития, са изключение.

Член 20

1. Държавите-членки гарантират, че когато телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са разположени по време на предаванията, не се нарушават целостта на предаванията, предвид естествените интервали, продължителността и естеството на съответното предаване, и правата на носителите на права.

2. Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от спот за телевизионна реклама и/или за телевизионно пазаруване веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от спот за телевизионна реклама и/или за телевизионно пазаруване веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути, при условие че програмната продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. По време на излъчване на религиозна служба не може да бъдат включени телевизионна реклама или телевизионно пазаруване.

Член 21

Забранява се телевизионното пазаруване на медицински продукти, които са предмет на разрешително за пускане на пазара по смисъла на Директива 2001/83/ЕО, както и телевизионното пазаруване на медицинско лечение.

Член 22

Телевизионната реклама и телевизионното пазаруване за алкохолни напитки са в съответствие със следните критерии:

- а) те не може да бъдат насочени конкретно към непълнолетни лица или, в частност, да представят непълнолетни лица, употребяващи тези напитки;
- б) те не правят връзка между употребата на алкохол и по-високи физически постижения или управлението на автомобил;
- в) те не създават впечатлението, че употребата на алкохол допринася за социален или сексуален успех;
- г) те не съдържат твърдения, че алкохолът има терапевтични качества или че има стимулиращ и успокояващ ефект, или, че може да решава лични конфликти;
- д) те не насърчават прекалената употреба на алкохолни напитки или представят въздържанието или умереността в отрицателна светлина;
- е) те не подчертават, че високото алкохолно съдържание е положително качество на напитките.

Член 23

1. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотовете за телевизионно пазаруване в даден едночасов период не надхвърля 20 %.

2. Параграф 1 не се прилага за съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и допълнителни продукти, пряко свързани с тези предавания, съобщенията относно спонсорството или позиционирането на продукти.

Член 24

Прозорците за телевизионно пазаруване са ясно разпознаваеми като такива чрез визуални и звукови средства и са с минимална непрекъсваема продължителност от петнадесет минути.

Член 25

Настоящата директива са прилага *mutatis mutandis* за телевизионни канали, посветени изключително на реклама и телевизионно пазаруване, както и за телевизионни канали, посветени изключително на самореклама.

Въпреки това глава VI, както и членове 20 и 23 не се прилагат за тези канали.

Член 26

Без да се засяга член 4, държавите-членки могат, като съблюдават надлежно правото на Съюза, да определят условия, различни от тези по член 20, параграф 2 и член 23, по отношение на телевизионни излъчвания, които са предназначени единствено за националната територия и които не могат да бъдат приемани пряко или косвено от обществеността в една или повече други държави-членки.

ГЛАВА VIII

ЗАЩИТА НА НЕПЪЛНОЛЕТНИТЕ ЛИЦА ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ

Член 27

1. Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че предаванията на телевизионните оператори, които се под тяхна юрисдикция, не включват предавания, които биха могли сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните, в частност предавания, съдържащи порнография или неоправдано насилие.

2. Мерките, предвидени в параграф 1, се разпростират също върху други предавания, които биха могли да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни, освен ако е гарантирано, чрез избор на времето на предаването или чрез друга техническа мярка, че непълнолетните, които попадат в обсега на излъчването, обикновено няма да чуят или видят такива предавания.

3. Освен това, когато такива предавания се излъчват в не кодиран вид, държавите-членки гарантират, че те се предшестват от звуково предупреждение или се идентифицират с визуален знак през цялото време.

ГЛАВА IX

ПРАВО НА ОТГОВОР ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ

Член 28

1. Без да се засягат други разпоредби, приети от държавите-членки, в областта на гражданското, административното или наказателното право, всяко физическо или юридическо лице, независимо от националността, чиито легитимни интереси, в частност репутацията и доброто му име, са били засегнати от твърдение, основаващо се на неверни факти в телевизионно предаване, трябва да има право на отговор или на еквивалентни мерки. Държавите-членки гарантират, че ефективното упражняване на правото на отговор или на еквивалентни мерки не е възпрепятствано от необосновани изисквания или условия. Отговорът се излъчва в приемлив срок, последващ конкретното искане и във време и по начин, подходящи за предаването, за което се отнася искането.

2. Правото на отговор или равностойните средства за правна защита се отнасят за всички излъчващи оператори, които се намират под юрисдикцията на всяка държава-членка.

3. Държавите-членки предприемат необходимото, за да въведат правото на отговор или равностойните средства за правна защита и да определят реда за тяхното упражняване. В частност, те осигуряват достатъчен период от време и такъв ред, че правото на отговор или равностойните средства за правна защита да могат да бъдат упражнявани по подходящ начин от физически или юридически лица с местожителство в други държави-членки.

4. Молбата за упражняване правото на отговор или на равностойните средства за правна защита може да бъде отхвърлена, ако подобен отговор е неоправдан съгласно условията в параграф 1, ако би включил наказателен акт, ако би направил предавания оператор обект на търсене на гражданска отговорност или ако би нарушил правилата на общественото приличие.

5. Предвиждат се процедури, които да уреждат реда, по който споровете относно упражняването правото на отговор или равностойните средства за правна защита могат да бъдат разглеждани пред съда.

ГЛАВА X

КОНТАКТЕН КОМИТЕТ

Член 29

1. Под егидата на Комисията се създава контактен комитет. Той се състои от представители на компетентните органи на държавите-членки. Комитетът се председателства от представител на Комисията и заседава по негова инициатива или по искане на делегацията на държава-членка.

2. Задачите на контактния комитет са:

а) да улесни ефективното прилагане на настоящата директива посредством редовни консултации по всички практически проблеми, произтичащи от нейното прилагане, и по-специално от прилагането на член 2, както и по всички въпроси, за които обменът на мнения се смята за полезен;

б) да дава по собствена инициатива становища или по искане на Комисията относно изпълнението от държавите-членки на настоящата директива;

в) да бъде форум за обмен на мнения по всички въпроси, които следва да се разглеждат в докладите, които държавите-членки трябва да представят по силата на член 16, параграф 3, и по тяхната методология;

г) да обсъжда резултатите от редовните консултации, които Комисията води с представителите на организациите на радио- и телевизионни оператори, продуценти, потребители, производители, доставчици на услуги и синдикати, и творческата общност;

д) да улеснява обмена на информация между държавите-членки и Комисията относно положението и развитието на регулаторните дейности, аудиовизуалните медийни услуги, като се взема предвид аудиовизуалната политика на Съюза, както и съответното развитие в техническата област;

е) да проучи всяко развитие, настъпило в сектора, по което обменът на мнения изглежда полезен.

ГЛАВА XI

СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ РЕГУЛАТОРНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 30

Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да си предоставят едни на други и на Комисията информацията, необходима за прилагане на настоящата директива, и по-специално членове 2, 3 и 4 от нея, и по-специално посредством своите независими регулаторни органи.

ГЛАВА XII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 31

В области, които настоящата директива не координира, правата и задълженията на държавите-членки, установени чрез съществуващите конвенции по въпросите на телекомуникациите или излъчването остават незасегнати.

Член 32

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 33

Не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки три години след това Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива и, ако е необходимо, прави допълнителни предложения за адаптирането ѝ към развитието в областта на аудиовизуалните медийни услуги, по-специално в светлината на последните технологични новости, конкурентоспособността в сектора и нивата на медийна грамотност във всички държави-членки.

Този доклад също така анализира въпроса за телевизионните реклами, придружаващи детски предавания, и по-специално дали съдържащите се в настоящата директива количествени и качествени правила са предвидили необходимата степен на защита.

Член 34

Директива 89/552/ЕИО, изменена с директивите, посочени в приложение I, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, които са посочени в приложение I, част Б.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 35

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 36

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 10 март 2010 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BUZEK

За Съвета

Председател

D. LÓPEZ GARRIDO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ А

Отменената директива и списък на нейните последователни изменения

(посочени в член 34)

Директива 89/552/ЕИО на Съвета
(ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23)

Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и
на Съвета
(ОВ L 202, 30.7.1997 г., стр. 60)

Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
(ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27)

единствено член 1

ЧАСТ Б

Срокове за транспониране в националното право

(посочени в член 34)

Директива	Срок за транспониране
89/552/ЕИО	3 октомври 1991 г.
97/36/ЕО	31 декември 1998 г.
2007/65/ЕО	19 декември 2009 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Директива 89/552/ЕИО	Настоящата директива
Член 1, уводни думи	Член 1, параграф 1, уводни думи
Член 1, буква а), уводни думи	Член 1, параграф 1, буква а), уводни думи
Член 1, буква а), първо тире	Член 1, параграф 1, буква а), подточка i)
Член 1, буква а), второ тире	Член 1, параграф 1, буква а), подточка ii)
Член 1, букви б)—м)	Член 1, параграф 1, букви б)—м)
Член 1, буква н), подточка i), уводни думи	Член 1, параграф 1, буква н), уводни думи
Член 1, буква н), подточка i), първо тире	Член 1, параграф 1, буква н), подточка i)
Член 1, буква н), подточка i), второ тире	Член 1, параграф 1, буква н), подточка ii)
Член 1, буква н), подточка i), трето тире	Член 1, параграф 1, буква н), подточка iii)
Член 1, буква н), подточка i), четвърто тире	Член 1, параграф 2
Член 1, буква н), подточка ii), уводни думи	Член 1, параграф 3, уводни думи
Член 1, буква н), подточка ii), първо тире	Член 1, параграф 3, подточка i)
Член 1, буква н), подточка ii), второ тире	Член 1, параграф 3, подточка ii)
Член 1, буква н), подточка ii), трето тире	Член 1, параграф 3, подточка iii)
Член 1, буква н), подточка iii)	Член 1, параграф 4
Член 2	Член 2
Член 2а, параграфи 1, 2 и 3	Член 3, параграфи 1, 2 и 3
Член 2а, параграф 4, уводни думи	Член 3, параграф 4, уводни думи
Член 2а, параграф 4, буква а)	Член 3, параграф 4, буква а)
Член 2а, параграф 4, буква б), уводни думи	Член 3, параграф 4, буква б), уводни думи
Член 2а, параграф 4, буква б), първо тире	Член 3, параграф 4, буква б), подточка i)
Член 2а, параграф 4, буква б), второ тире	Член 3, параграф 4, буква б), подточка ii)
Член 2а, параграфи 5 и 6	Член 3, параграфи 5 и 6
Член 3	Член 4
Член 3а	Член 5
Член 3б	Член 6
Член 3в	Член 7
Член 3г	Член 8
Член 3д	Член 9
Член 3е	Член 10
Член 3ж, параграф 1	Член 11, параграф 2
Член 3ж, параграф 2, първа алинея, уводни думи	Член 11, параграф 3, първа алинея, уводни думи
Член 3ж, параграф 2, първа алинея, първо тире	Член 11, параграф 3, първа алинея, буква а)
Член 3ж, параграф 2, първа алинея, второ тире	Член 11, параграф 3, първа алинея, буква б)
Член 3ж, параграф 2, втора, трета и четвърта алинея	Член 11, параграф 3, втора, трета и четвърта алинея

Директива 89/552/ЕИО	Настоящата директива
Член 3ж, параграф 3	Член 11, параграф 4
Член 3ж, параграф 4	Член 11, параграф 1
Член 3з	Член 12
Член 3и	Член 13
Член 3й	Член 14
Член 3к	Член 15
Член 4, параграфи 1, 2 и 3	Член 16, параграфи 1, 2 и 3
Член 4, параграф 4	—
Член 5	Член 17
Член 9	Член 18
Член 10	Член 19
Член 11	Член 20
Член 14	Член 21
Член 15	Член 22
Член 18	Член 23
Член 18а	Член 24
Член 19	Член 25
Член 20	Член 26
Член 22	Член 27
Член 23	Член 28
Член 23а	Член 29
Член 23б	Член 30
Член 24	Член 31
—	Член 32
Член 26	Член 33
—	Член 34
—	Член 35
Член 27	Член 36
—	Приложение I
—	Приложение II